

Møtebok fra møte i Oslo kommunes klagenemnd
Tirsdag 23.03.2021 kl. 16:30

Sak

- 135/21 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3110211 (21/687)
- 136/21 Klage - Avslag på søknad om tilskudd til støyreducerende tiltak (20/5402)
- 137/21 Klage over vedtak om inntauing av kjøretøy (20/7534)
- 138/21 Klage på vedtak om avvisning av klage (20/5778)
- 139/21 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100074)
- 140/21 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100076)
- 141/21 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100120)
- 142/21 Klage - Klage på positivt vedtak om kommunal bolig (21/100073)
- 143/21 Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig (21/100117)
- 144/21 Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig (21/100118)
- 145/21 Klage på tilsagn om ny kontrakt i kommunal bolig (21/100106)
- 146/21 Klage på tilsagn om ny kontrakt i annen kommunal bolig (21/100138)
- 147/21 Klage på tilsagn om ny kontrakt i annen kommunal bolig (21/100095)
- 148/21 Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (21/100016)
- 149/21 Klage - Bortfall av positivt vedtak om bytte av kommunal bolig (21/100093)
- 150/21 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering (21/100053)
- 151/21 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100013)
- 152/21 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100077)

153/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100052)
154/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100089)
155/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100085)
156/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100083)
157/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100088)
158/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100098)
159/21	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100099)
160/21	Godkjenning av møtebok

Til stede:

Dag Harlem Stenersen	A
Berit Sletvold Tetzschner	H

Forfall:

Pål Martin Sand	A
-----------------	---

Møtende vararepresentanter:

Asbjørg Javnes Lyngtveit	A
--------------------------	---

Møtet ble holdt som fjernmøte jf. Midlertidig lov om unntak fra kommuneloven og IKS-loven (tiltak for å avhjelpe konsekvenser av covid-19) § 1.

Lukket møte: Sakene 139-159 ble behandlet i lukket møte jf. kommuneloven § 11-5 andre ledd. Vedtakene er unntatt offentlighet etter offentleglova Offl. § 13, jf. fvl. § 13 (1) nr. 1.

Møtet ble hevet kl. 18:00

Sak 135/21 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3110211 (21/687)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. Forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om ileggelse av miljøgebyr ble påklaget den 1.2.2021, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 14.1.2021 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3110211 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Ole Vigs gate ved nr. 25 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Politivedtektene tillegger gårdeiere i indre by et objektivt ansvar for å besørge renhold av fortau på eller langs eiendommen. Det følger av praksis fra Oslo kommunes klagenemnd at bestemmelsen skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling. Videre defineres fortau som areal for gående og skal ikke benyttes som lagringsplass for avfall.

Det følger av politivedtekten for Oslo kommune § 1-1 at «med offentlig sted forstås ett hvert sted som er alminnelig beferdet eller bestemt for alminnelig ferdsel». Klagenemnda bemerker at stedet avfallet var plassert er åpent for alminnelig fotgjengerferdsel og er en naturlig del av fortauet utenfor bygården. Klagenemnda kan ikke se at det kan få betydning at avfallet lå på en liten forhøyning slik klager har anført, da det i det ytre fremstår som en del av fortauet og dermed må anses som offentlig sted, jf. § 1-1.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3.

Klagenemnda kan heller ikke se at det er gitt urimelig liten tid til å fjerne avfallet. Klagenemnda har etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Sak 136/21 Klage - Avslag på søknad om tilskudd til støyreduserende tiltak (20/5402)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 21. januar 2019 om avslag på søknad om tilskudd til innsetting av lydisolerende vinduer.

Kommunen plikter, i henhold til forurensningsloven, å foreta støyreduserende tiltak i boliger med et innendørs støynivå >42 dB. I tillegg har kommunen en egen tilskuddsordning for støytiltak, som baserer seg på utendørs støynivå.

Etter kommunens retningslinjer for tilskudd til støyreduserende tiltak, gis tilskudd til innsetting av nye lydisolerende vinduer ved utendørs støynivå fra 68 dB og oppover. Søknaden ble avslått fordi støynivået utenfor klagers bolig ble beregnet til 66 dB.

Klager har bedt om en redegjørelse for om den delen av stua som ikke var en del av støykartleggingen i 2017, nå er hensyntatt. Klager mener det er sannsynlig at etatens beregning ikke gjenspeiler den faktiske støyen, og at tidsrommet målingen er foretatt ikke er representativt for ÅDT (årsdøgntrafikk).

Notatet fra Bymiljøetatens miljødivisjon (se vedlegg, s. 11 flg.), om beregning av støynivå fra trafikk, viser at støynivå ved klagers bolig er beregnet med grunnlag i en strategisk støykartlegging fra 2017, kvalitetssikret med en detaljert beregning av støy ved fasaden, etter mottatt søknad om tilskudd. Den omtalte delen av stua som ikke var en del av støykartleggingen i 2017, er inkludert i denne beregningsmodellen. Klagenemnda viser til at Bymiljøetaten har lagt opprinnelig trafikkmengde til grunn i beregningen, til tross for at ny måling viste en moderat nedgang i ÅDT.

Etatens beregninger av støynivå er gjennomført med Nordisk beregningsmetode for veitrafikkstøy 1996, som er godkjent for formålet. At skiltet, ikke faktisk, hastighet skal legges til grunn, følger blant annet av Miljødirektoratets retningslinje M128. For beskrivelse av beregningsgrunnlag og metode for øvrig, viser klagenemnda til miljødivisjonens notat.

Klager mener at Bymiljøetaten har fattet vedtak basert på opplysninger som ikke er korrekte, og forberedt saken på et unøyaktig grunnlag. Basert på dette mener klager at utredningsplikten ikke er tilstrekkelig

oppfylt, og at saksbehandlingen dermed ikke har vært forsvarlig. Det anføres at mangelfull forberedelse og et uriktig faktum har hatt innvirkning på vedtaket.

Klagenemnda kan ikke se at det foreligger opplysninger i saken som tilsier at vedtaket er basert på uriktige opplysninger, eller at beregningen av støy utenfor klagers bolig ikke er faglig forsvarlig. Nemnda finner dermed ikke at etatens vedtak er mangelfullt utredet, eller at det foreligger feil som har hatt innvirkning på vedtaket.

Med et utendørs støynivå beregnet til 66 dB oppfyller ikke klager vilkåret for å få tilskudd til lydisolerende vinduer, som gis fra et lydnivå beregnet til 68 dB og oppover.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Sak 137/21 Klage over vedtak om inntauing av kjøretøy (20/7534)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om å fjerne (inntaue) et uregistrert kjøretøy fra Årrundveien den 5.10.2020.

Etter vtrl. § 37 første ledd bokstav a, kan politiet kreve fjernet, eller om nødvendig fjerne eller ta i forvaring, kjøretøy som er plassert i strid med bestemmelse i eller i medhold av vegtrafikkloven. Kommunen har myndighet til å fjerne kjøretøy etter denne bestemmelsen, jf. vegtrafikkloven § 37 fjerde ledd. Det følger av vtrl. § 17 første ledd tredje punktum, at registreringspliktig kjøretøy uten lovlige kjennemerker ikke skal være parkert utover 14 dager på offentlig veg. Kjøretøy uten lovlige kjennemerker kan altså fjernes dersom det står parkert utover 14 dager på offentlig veg.

Klager har anført at kjøretøyet er tauet inn på feil grunnlag. Klager mener at kjøretøyet ikke har stått parkert utover 14 dager.

Klagenemnda finner det ikke tvilsomt at kjøretøyet er blitt flyttet på, eller at det til sammen har stått parkert uten kjennetegn på offentlig vei i mer enn 14 dager. Spørsmålet blir da om det skal gjelde en ny frist på 14 dager når kjøretøyet blir omplassert til en ny plass på offentlig vei.

Frostatings lagmannsrett la, i sak LF-2006-180818, til grunn følgende tolkning av vegtrafikkloven § 17 første ledd tredje punktum: «... på bakgrunn av ordlyden og formålet finner retten det åpenbart at det loven forbyr er å hensette et uregistrert kjøretøy på et område som defineres som offentlig vei for et tidsrom lenger enn 14 dager. Det er da uten betydning om kjøretøyet flyttes før det er gått 14 dager, så lenge dette står parkert lenger enn 14 dager på offentlig vei».

Dette er, slik klagenemnda ser det, en rimelig tolkning av bestemmelsen. Det kan ikke være et vilkår for å håndheve etter vtrl. § 17 første ledd tredje punktum, at kjøretøyet har stått på nøyaktig samme sted hele tiden. Dersom bileier kunne omgå 14-dagersregelen ved regelmessig å flytte på kjøretøyet, ville regelen uthules. Formålet med bestemmelsen er at kjøretøy uten kjennemerker, som dermed ikke er i bruk, ikke skal kunne oppta offentlige parkeringsarealer, og at disse arealene skal prioriteres for kjøretøy som benyttes.

Klagenemnda mener etter dette at Bymiljøetaten har lagt til grunn riktig forståelse av regelverket. Det er ikke slik at man kan omgå regelverket ved å flytte på et kjøretøy, så lenge det står parkert på offentlig vei. Klagenemnda legger derfor til grunn at bilen har stått parkert på offentlig veg i mer enn 14 dager, og at det forelå et brudd på vtrl. § 17 første ledd tredje punktum. Vilåårene for å fjerne kjøretøyet var derfor oppfylt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Sak 138/21 Klage på vedtak om avvisning av klage (20/5778)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak 19. juni 2020, om avvisning av klage på tillatelse til leie av grunn. Etter forvaltningsloven § 33 andre ledd tredje punktum, skal underinstansen avvise saken dersom vilkårene for å ta en klage til behandling ikke er oppfylt. Det følger av forvaltningsloven § 28 første ledd at enkeltvedtak kan påklages. Spørsmålet er om den aktuelle tillatelsen til å leie kommunens areal er et enkeltvedtak som kan påklages.

For at en avgjørelse skal regnes som et enkeltvedtak, må avgjørelsen for det første være å regne som et vedtak etter forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a: «vedtak, en avgjørelse som treffes under utøving av offentlig myndighet og som generelt eller konkret er bestemmende for rettigheter eller plikter til private personer (enkeltpersoner eller andre private rettssubjekter)».

Klagenemnda legger, i likhet med underinstansen, til grunn at en avgjørelse om å gi eller nekte tillatelse til å holde en politisk markering på kommunens areal, er bestemmende for «rettigheter og plikter til private personer».

Spørsmålet er derfor om den nevnte avgjørelsen er truffet «under utøving av offentlig myndighet».

Utøvelse av offentlig myndighet avgrenses i utgangspunktet mot rent privatrettslige disposisjoner, som for eksempel avtaler om kjøp, salg, leie eller lån, ifølge Eckhoff/Smith Forvaltningsrett (2001) s. 277. Slike disposisjoner er som regel gjensidig bebyrdende. En tillatelse, som det er snakk om i denne saken, er ikke gjensidig bebyrdende, men dette er ikke avgjørende for om det er snakk om offentlig myndighetsutøvelse eller ikke.

Bymiljøetaten har vist til NOU 2019: 5 Ny forvaltningslov, der gjeldende rett gjennomgås. Utgangspunktet er at det offentlige, når det disponerer over egne rettsgoder, står i samme stilling som private «også når det gjelder offentlig eiendom som er til allmenn bruk» (NOU 2019: 5 s. 447). Ifølge lovutvalget (s. 447) kan det offentlige, i kraft av eierrådigheten, sette vilkår for privates adgang til, eller bruk av, offentlig eiendom. Tillatelse til å bruke grunn er en disposisjon som springer ut av det offentliges eiendomsrett, som i utgangspunktet er lik privates adgang til å nekte eller tillate bruk av egen grunn. Selv om det offentliges handleevne er tilsvarende privates, er det på det rene at det offentlige likevel er pålagt enkelte skranker,

som plikt til å overholde forvaltningslovens generelle regler, uten at det av den grunn blir snakk om offentlig myndighetsutøvelse.

Klager har pekt på at tillatelsen berører det offentlige og lokalsamfunnet, og derfor har offentligrettslig karakter.

Klager viser til at det må vurderes om forvaltningskompetanse og utøvelse av myndighet på området er forankret i lov eller forskrift, jf. Justisdepartementets lovavdelings uttalelse i sak JDLOV-2002-6618. Spørsmålet i saken var om visse avgjørelser om støtte til forsøks- og utviklingsprosjekter var å regne som enkeltvedtak. Det er på det rene at slike avgjørelser kan være enkeltvedtak, men dette må vurderes konkret. Lovavdelingen la i den saken vekt på at det ikke var snakk om en ordning som hadde forankring i lov eller forskrift, at ordningen ikke var fast, og at det ikke var noen holdepunkter for at departementet var forpliktet til å realitetsbehandle søknader. Lovavdelingen kom etter dette til at det ikke var naturlig å regne tildeling eller avslag som beskrevet, som utøvelse av offentlig myndighet.

Klagenemnda kan ikke se at det er særegne forhold ved tillatelsen som er gitt i denne saken, som tilsier at disposisjonen har preg av offentlig myndighetsutøvelse. Nemnda viser til underinstansens redegjørelse for de faktiske forholdene ved utleie av arealer, slik det fremgår av etatens oversendelse. Tildeling av den type tillatelse som det her er snakk om, er ikke en lovpålagt tjeneste eller oppgave. De vilkår som er stilt for bruk av tillatelsen (se vedlegg s. 7 og 8) er, slik klagenemnda ser det, ikke gitt med offentlig regulering som formål, noe som taler for at tillatelsen ikke er gitt under utøvelse av offentlig myndighet.

Samlet sett mener nemnda at tillatelsen Bymiljøetaten ga SIAN til å leie areal, ikke ble gitt under utøvelse av offentlig myndighet, og at avgjørelsen derfor ikke er et enkeltvedtak som kan påklages. Klagenemnda ser derfor ikke grunn til å omgjøre etatens avvisningsvedtak.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Sak 160/21 Godkjenning av møtebok

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Møteboken ble godkjent.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Saken er ferdigbehandlet.

Bystyrets sekretariat
Lina Rosenvinge
utvalgssekretær